

ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ.

Παρίσιοι, 8 Ἰουλίου 1880.

Ἄκρα ζωτα.

Ἄκρον ἄκτων εὐχαριστήσεως :

Νὰ ἀναγινώσκῃς τακτικῶς τὸ «Μὴ Χάνεσαι».

Ἄκρον ἄκτων ὑποκρισίας :

Νὰ εὐχέσαι εἰς τὴν πενθεράν σου κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους αἴσιον καὶ εὐτυχὲς τὸ νέον ἔτος.

Ἄκτων sans façon :

Νὰ γράφῃς ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ φίλου σου διὰ τῆς κιω-
λίας λογαριασμοὺς, διότι σὲ εἶπε *comptez sur moi*.

Βοεμικά.

Βοεμός τις κατέτρωγε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν του ἔξωθεν καταστήματος ἐδωδίων ἕνα ἄστακόν μετ' ὅλην τὴν πανο-
πλίαν του. Ἐπειδὴ ὅμως ἤθελε νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ τὴν
γεῦσίν του, ἐτόλμησε νὰ εἰσέλθῃ καὶ νὰ ἐρωτήσῃ τὴν τι-
μὴν τοῦ ἄστακου. Μετὰ πολλὰς δὲ συζητήσεις, καθ' ἃς ὁ
μὲν Βοεμός ὑπεστήριζεν ὅτι ἔχει λόγους νὰ πιστεῦσῃ ὅτι ὁ
ἄστακός ἔχει ὀλίγην τιμὴν, ὁ δὲ ἔμπορος τοῦναντίον, τῷ
λέγει ὁ τελευταῖος διὰ νὰ περάνῃ τὴν συζήτησιν :

— Ἐπὶ τέλους σὲ τὸν ἀφίνω 13 φράγκα.

— Βοεμός. Καὶ ἐγὼ ἐπίσης.

Βοεμός τις ἡμέραν τινὰ ἐστενοχωρέθη πολὺ· εὕρισκει ἕνα
ἄμαξάν καὶ τῷ λέγει :

Ἄμαξά, ἔχω νὰ δαπανήσω τρεῖς ὥρας διὰ νὰ διατρέξω
μίαν διάμετρον τῶν Παρισίων.

Σοὶ τὸ ὑπόσχομαι ἀπήντησεν ὁ ἄμαξας ἐν πεποιθήσει.
Ἀναχωροῦν.

Παρήλθον αἱ τρεῖς ὥραι, καὶ κατέρχεται ὁ Βοεμός ἀτα-
ράχως ἀπερχόμενος εἰς τὰ ἴδια.

— Ἄμαξά. Ἐ, ἔ! κύριε, ἐλησμονήσατε τὴν πληρωμὴν.

— Βοεμός. Σὲ εἶπον, εἶχον νὰ δαπανήσω μόνον τρεῖς
ὥρας.

— !!!

Διάφορα.

Ἀσθενής τις ἦτο ὑπὸ τὴν θεραπείαν ἐμπειρικοῦ τινος·
ἔπειδὴ ὅμως καθ' ἑκάστην ἐχειροτέρευε, λέγει ἡμέραν τινὰ
εἰς τὸν ἱατρὸν του :

— Μὰ τί διάβολο! καθ' ἑκάστην γεμίζετε τὴν τετάρτην
σελίδα τῶν ἐφημερίδων μετὰ τὰ θαύματά σας· ἰδοὺ ἀκόμη
ἔχω εἰς τὰς χεῖράς μου μίαν ἐφημερίδα· ἰδὲ τὴν εἰδοποιή-
σιν : 10 χιλιάδες θεραπείαι τὸ ἔτος· κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ἰατρός. Μὰ τί νὰ σὲ κάμω ! ἤλθε, ὁ 10 χιλιοσὸς καὶ εἰς.

Ἄλλο

Πρὸς 20 ἡμερῶν ἱππισταίνετο ἐν τῇ «Opera» ὁ Faust.
Ἡ Μαργαρίτα κατεκλῆλει τὰ ὦτα τῶν ἀκροατῶν διὰ τῆς
Σειρηνίας φωνῆς της, διὰ δὲ τῆς ξανθῆς ὀψέως της τοὺς
ὀφθαλμοὺς τῶν θεατῶν.

— Περτέργον ! ψιθυρίζει τις ἀπόψε ἡ καλλιτέχνις μας
εἶνε ξανθὴ, ἐνῷ εἶμαι βέβαιος ὅτι εἶνε μελαγχροινὴ· τὴν
γνωρίζω πολὺ καλὰ.

— Ἐχετε λάθος, κύριε, τῷ λέγει εἰς ἄγνωστος παρακα-
θήμενος· εἶνε πάντοτε ξανθὴ· τὴν γνωρίζω καὶ ἐγὼ πολὺ
καλὰ.

— Καθόλου ! εἶνε μελαγχροινὴ· τὴν γνωρίζω.

— Ὅνειρεύεσθε ! εἶνε μελαγχροινὴ· τὴν γνωρίζω.

— Ὅνειρεύεσθε ! εἶνε ξανθὴ.

— Ὅχι· εἶνε μελαγχροινὴ.

— Ὅχι· εἶνε ξανθὴ.

— Κύριε ! τὴν κάρτα σας καὶ τοὺς μάρτυρας σας.

— Πρόθυμος· αὐριον εἰς τὰς 2 ὥρας μ. μ. εἰς τὸ Saint
Cloud.

Τὴν ἐπαύριον πρὶν ἢ σκοτωθῶν, ἕκαστος γράφει τὴν ἐξῆς
ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἡθοποιόν :

Κυρία.

Ἐπειδὴ πρόκειται νὰ κτυπηθῶ μετὰ τοῦ κ. I. διὰ μίαν
διαφορὰν, περὶ τοῦ χρώματός σας, παρακαλῶ πρὶν ἢ ἀπο-
θάνω νὰ μὲ στείλητε μίαν τρίχα σας.

Ἰμέτερος

T...

Ἀπάντησις τῆς ἡθοποιοῦ.

Κύριοι

Λάβετε μίαν τρίχα μέλαιναν καὶ μίαν ξανθὴν.

Πιστεύω νὰ ἐξηγήσητε τὸ φαινόμενον τοῦτο.

Τὴν ἐπαύριον συναντῶνται οἱ μονομάχοι, καὶ δεικνύουσι
ἕκαστος εἰς τοὺς μάρτυρας τὰς τρίχας.

— Πῶς γίνεται τοῦτο ; λέγει ὁ Κ. . .

— Ὡς εἶνε λοιπὸν παρδαλὴ, ἀπαντᾷ ὁ Τ. . .

— Τότε λοιπὸν ἐγὼ δὲν μονομαχῶ διὰ μίαν Πάρδαλιν·

— Οὐτε ἐγὼ.

Εἶ, δὲ ἐκ τῶν μαρτύρων *grand naturaliste* ἐξήγησε τὰ
φαινόμενα εἰπὼν :

Κύριοι, θέλετε νὰ μονομαχήσητε διὰ μίαν Περουκίαν ;

— Jamais de la vie !

Καὶ οὕτω τὸ ἔδαφος τῆς μονομαχίας μετεβλήθη εἰς πο-
λυτελὴ τράπεζαν, τὰ δὲ ξίφη ἀντικατέστησαν τὰ πειρούνια·

Κι' ἄλλο.

Ποία εἶνε ἡ μεγαλειτέρα ἀνοησία τῆς πρώην αὐτοκρα-
τείας Εὐγενίας ;

— Νὰ ἀφήσῃ νὰ ἀποθάνῃ ὁ υἱὸς της Λουλοῦ ἐντὸς ἐνὸς
capote Anglaise.

(Ξεῦρετε, κύριοι Ἀθηναῖοι, ὅτι τοὺς στρατιωτικοὺς μαν-
δύας τοὺς λέγουν καὶ *capote*).

Dr. Eizenmann.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Προσφέρονται 100 χιλ. φράγκων εἰς νέαν ὥραιαν, πλου-
σίαν, εὐπαιδευτον κ.λ.π. ἐπὶ τέλους νέαν τοῦ συρμού, ἐὰν
μετακομίσῃ τὴν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγ-
ματος ἕως τῆς Ὁμονοίας τενεκὲν πλήρη σκουπιδίων . . .

Ἡ ἀναλαμβάνουσα τὴν μετακόμισιν ἀποτανθῆτω διὰ
τοῦ ἐπισκεπτηρίου της πρὸς με κατοικοῦντα ἐνταῦθα. . .

Κάρρον.